

Niclas Lindström: *Förhållandet mellan praxis och teori inom etiken* (Lund: Lund Studies in Ethics and Theology 16, 2012) 290 sid.

Huvudfrågan i avhandlingen är om en *praktik* eller *praxis* är riktig för att den föreskrivs av en etisk *teori* eller om en etisk *teori* är riktig för att den bygger på konkret *praktik*? Skillnaden kan illustreras med hjälp av ett par begrepp som återkommer inom debatten, nämligen *tillämpad* och *praktisk etik*. Benämningen *tillämpad etik* antyder att en abstrakt teori kan omsättas i praktiken vilken består av enskilda fall, verksamheter eller områden. Den *praktiska etiken* utgår istället från att vart och ett av dessa områden i praktiken har sin egenart vilket även bör avspeglas i utformningen av den etiska teorin.

Syftet med studien är att granska förhållandet mellan praktik och teori inom några inflytelserika alternativ i den aktuella debatten. Fokus för studien har förlagts vid alternativ där praktiken tillmäts betydelse för det etiska tänkandet och de skäl som finns för att ansluta sig till en sådan position. Representanter för några av de mest tongivande alternativen behandlas inom ramen för arbetet: Albert R Jonsen & Stephen Toulmin (kasuistik), Jürgen Habermas (diskursetik), Alasdair MacIntyre (dygdetik), John Dewey, Richard Rorty och Hilary Putnam (pragmatism), Antonio R Damasio, Joshua Greene & Jonathan Haidt (experimentell etik). Hur motsvarande problem behandlas av ett par tongivande teologer, nämligen Stanley Hauerwas (kristen dygdetik) och James Gustafson (teocentrisk etik), diskuteras också.

Styrkan med en sådan modell ligger bl a i att den kan bidra till förståelsen av *varför* ideal, normer och värderingar skiljer sig mellan olika verksamheter, samhällssfärer eller kulturer och *hur* de förändras över tid. Samtidigt utgör detta ett försök att medverka i debatten om på *vilket* sätt etiska bedömningar och beslut kan genomföras som ett samspel mellan praktik och teori i vad som kan betecknas som en interaktionsmodell för etiskt tänkande.